

DOI 10.36074/logos-19.07.2024.001

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ У СФЕРІ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

Ємельянов Олександр Юрійович¹

1. д-р. екон. наук, професор,
професор кафедри економіки підприємства та інвестицій
Національний університет «Львівська політехніка», УКРАЇНА

Будь-яке підприємство характеризується різними видами його економічного потенціалу. Зокрема, необхідно виділити маркетинговий [1], збутовий [2–4], інвестиційний [5], виробничий [6] та інші складники сукупного економічного потенціалу суб'єктів господарювання. Також важливим його видом є потенціал ресурсозбереження [7–9], реалізація якого відображається у ресурсозберігаючій моделі розвитку підприємств [10–13] та у технологічних змінах, що відбуваються [14–18]. Зокрема, суттєвого значення для забезпечення конкурентоспроможності підприємств набуває впровадження на них енергозберігаючих проєктів [19]. Проте, на шляху до такого впровадження постають різноманітні бар'єри, зокрема економічні [20–22], що справляють негативний вплив на стійкий розвиток підприємств [23–25]. При цьому одним з головних таких бар'єрів є недостатній рівень інформаційного забезпечення інвестиційної діяльності підприємств у сфері енергозбереження.

Якщо процеси забезпечення підприємства необхідними інвестиціями розглядати з позицій логістики, то необхідно, щоб операціям з руху капіталів відповідали відповідні комунікації. Іншими словами, руху капіталів повинен передувати рух інформації, на підставі якої відбуватиметься планування та регулювання процесів інвестування. При цьому коло суб'єктів, між якими циркулюватиме зазначена інформація, може не обмежуватися лише підприємствами – реципієнтами інвестицій, їх потенційними інвесторами та кредитними установами. До цих суб'єктів можуть належати і різноманітні установи інвестиційної інфраструктури, зокрема консалтингові та інжинірингові фірми, проєктні інститути, будівельні організації тощо. Зрештою,

SECTION 1.

ENTREPRENEURSHIP, TRADE AND SERVICE SECTOR

у випадку самофінансування підприємствами своїх інвестиційних програм повинно бути належним чином організовано рух інформації усередині компаній, зокрема між їх власниками та співробітниками управлінських підрозділів.

Таким чином, розглядаючи інформаційне забезпечення інвестиційної діяльності підприємств у сфері енергозбереження можливо виділити значну кількість відповідних видів комунікацій руху капіталу. Оцінюючи ту чи іншу комунікацію, необхідно, передовсім, оцінити рівень якості інформації, рух якої відбувається за цією комунікацією. Зокрема, варто виділити три властивості інформації, щодо яких доцільно виконати процедуру оцінювання, а саме – її повноту, точність та актуальність. При цьому зазначене оцінювання можна виконати у балах, згідно трьохбальних шкал (з низьким, середнім та високими рівнями відповідних властивостей інформації).

Оскільки вплив трьох перелічених вище властивостей інформації на загальний рівень її якості має мультиплікативний характер, то зазначений рівень може бути оціненим із використанням такої формули:

$$P_j = \prod_{k=1}^3 (P_{jk} / P_{mk}), \quad (1)$$

де:

P_j – загальний рівень якості інформації за j -тою комунікацією, частки одиниці;

P_{jk} – фактичний рівень k -тої властивості за j -тою комунікацією, балів;

P_{mk} – максимально можливий рівень k -тої властивості за j -тою комунікацією, балів.

Своєю чергою, інтегральний рівень якості усієї сукупності комунікацій певного підприємства, які застосовуються з метою інформаційного забезпечення його інвестиційної діяльності у сфері енергозбереження, може бути обчисленим із застосуванням такої формули:

$$P = \sum_{j=1}^n P_j \cdot \alpha_j, \quad (2)$$

де:

P – інтегральний рівень якості усієї сукупності комунікацій певного підприємства, які застосовуються з метою інформаційного забезпечення його інвестиційної діяльності у сфері енергозбереження, частки одиниці;

n – кількість комунікацій, що розглядаються;

α_j – коефіцієнт значущості j -тої комунікації, частки одиниці.

Як впливає з формул (1) та (2), значення показника (2) не може перевищувати одиницю і чим ближче воно наближається до одиниці, тим більш високим є інтегральний рівень якості усієї сукупності досліджуваних комунікацій певного підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

- [1] Мороз, Л. А. & Лебідь, Т. В. (2009). Стратегічний аналіз маркетингового потенціалу підприємства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Логістика»*, (649), 214–219.
- [2] Висоцький, А. Л. (2014). Сутність та особливості збутового потенціалу як складової частини сукупного економічного потенціалу підприємств. *Науковий вісник НЛТУ України*, (24.8), 225–233.
- [3] Ємельянов, О. Ю., Висоцький, А. Л. & Петрушка, Т. О. (2016). Моделювання процесу ціноутворення на машинобудівну продукцію. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка» «Проблеми економіки та управління»*, (847), 81–87.
- [4] Ємельянов, О. Ю., Лесик, Л. І. & Висоцький, А. Л. (2015). Теоретичні засади формування та оцінювання виробничо-збутового потенціалу машинобудівних підприємств. *Бізнес Інформ*, (1), 124–130.
- [5] Ємельянов, О. Ю. (2002). *Планування та регулювання інвестиційної діяльності підприємств* (дис. ... канд. екон. наук). Національний університет «Львівська політехніка». Львів, Україна.
- [6] Emelyanov, A., Kurylo, O. & Vysotskij, A. (2013). Structuring expenses of industrial enterprises in the evaluation process of its production and sales potential. *Ekontechmod. An international quarterly journal*, (4), 11–17.
- [7] Баландіна, І. С. (2011). Принципи формування потенціалу ресурсозбереження на підприємствах у сучасних умовах. *Бізнес Інформ*, (11), 141–143.
- [8] Бурда, В. Є. (2013). Потенціал енергозбереження та напрями використання альтернативних джерел енергії у промисловості. *Економічний часопис – XXI*, (1-2), 45–48.
- [9] Іваненко, О. В. (2013). Формування потенціалу ресурсозбереження соціально-економічних систем. *Економіка. Фінанси. Право*, (8), 7–10.
- [10] Некрасова, Л. А. & Хрїстова, А. В. (2017). Формування ресурсозберігаючої моделі розвитку підприємства. *Економіка: реалії часу*, (2 (30)), 79–84.
- [11] Андрусів, У. Я. & Мазур, І. М. (2017). Комплексний підхід до забезпечення раціонального використання енергетичних ресурсів. *Бізнес Інформ*, (1), 44–49.
- [12] Сотник, І. М. (2010). Економічне стимулювання ресурсозбереження у контексті сталого розвитку України. *Економіст*, (12), 72–75.
- [13] Emelyanov, O., Petrushka, T., Lesyk, L. & Hryshko, V. (2014) The Impact of the Technological Development Level of Ukrainian Enterprises on the Competitiveness of Their Products. *International Journal of Business, Humanities and Technology*, (4), 129–135.
- [14] Caliscan, H. K. (2015). Technological change and economic growth. *Procedia Soc. Behav. Sci.*, (195), 649–654.
- [15] Piva, M. & Vivarelli, M. (2018). Technological change and employment: is Europe ready for the challenge. *Eurasian Bus. Rev.*, (8(1)), 13–32.
- [16] Sredojecic, D., Cvetanovic, S. & Boskovic, G. (2016). Technological changes in economic growth theory: neoclassical, endogenous, and evolutionary-institutional approach. *Economic Themes*, (54(2)), 177–194.

SECTION 1.

ENTREPRENEURSHIP, TRADE AND SERVICE SECTOR

- [17] Ємельянов, О. Ю. (2020). Інноваційний розвиток підприємств: сутність, послідовність оцінювання та перешкоди на його шляху. *Ефективна економіка*, (11). <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8329>.
- [18] Ємельянов, О. Ю., Петрушка, Т. О. & Клімковський, М. І. (2020). Методологічні засади оцінювання потенціалу технічного розвитку підприємств. *Λ'ΟΓΟΣ. ОНЛАЙН*.
- [19] Концеба, С. М. & Непочатенко, О. О. (2007). Енергозберігаючі технології в Україні: економічний ефект та перспективи впровадження. *Збірник наукових праць УНУС*, (63), 1–5.
- [20] Chai, K. H. & Yeo, C. (2012). Overcoming energy efficiency barriers through systems approach – A conceptual framework. *Energy Policy*, (46), 460–472.
- [21] Kangas, H. L., Lazarevic, D. & Kivimaa, P. (2018). Technical skills, disinterest and non-functional regulation: Barriers to building energy efficiency in Finland viewed by energy service companies. *Energy Policy*, (114), 63–76.
- [22] Lesinskyi, V., Yemelyanov, O., Zarytska, O., Petrushka, T. & Myroshchenko, N. (2022). Designing a Tool-Set for Assessing the Organizational and Technological Inertia of Energy Consumption Processes at Enterprises. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*, (6(13)), 29–40.
- [23] Bose, S. & Khan, H. Z. (2022). Sustainable Development Goals (SDGs) Reporting and the Role of Country-Level Institutional Factors: An International Evidence. *J. Clean. Prod.*, (335), 130290.
- [24] Dvořáková, L. & Zborková, J. (2014). Integration of Sustainable Development at Enterprise Level. *Procedia Eng.*, (69), 686–695.
- [25] Kirby, A. (2019). Sustainability, adaptation and the local state: An overview. *J. Sustain. Res.*, (4), e190012. <https://doi.org/10.20900/jsr20190012>